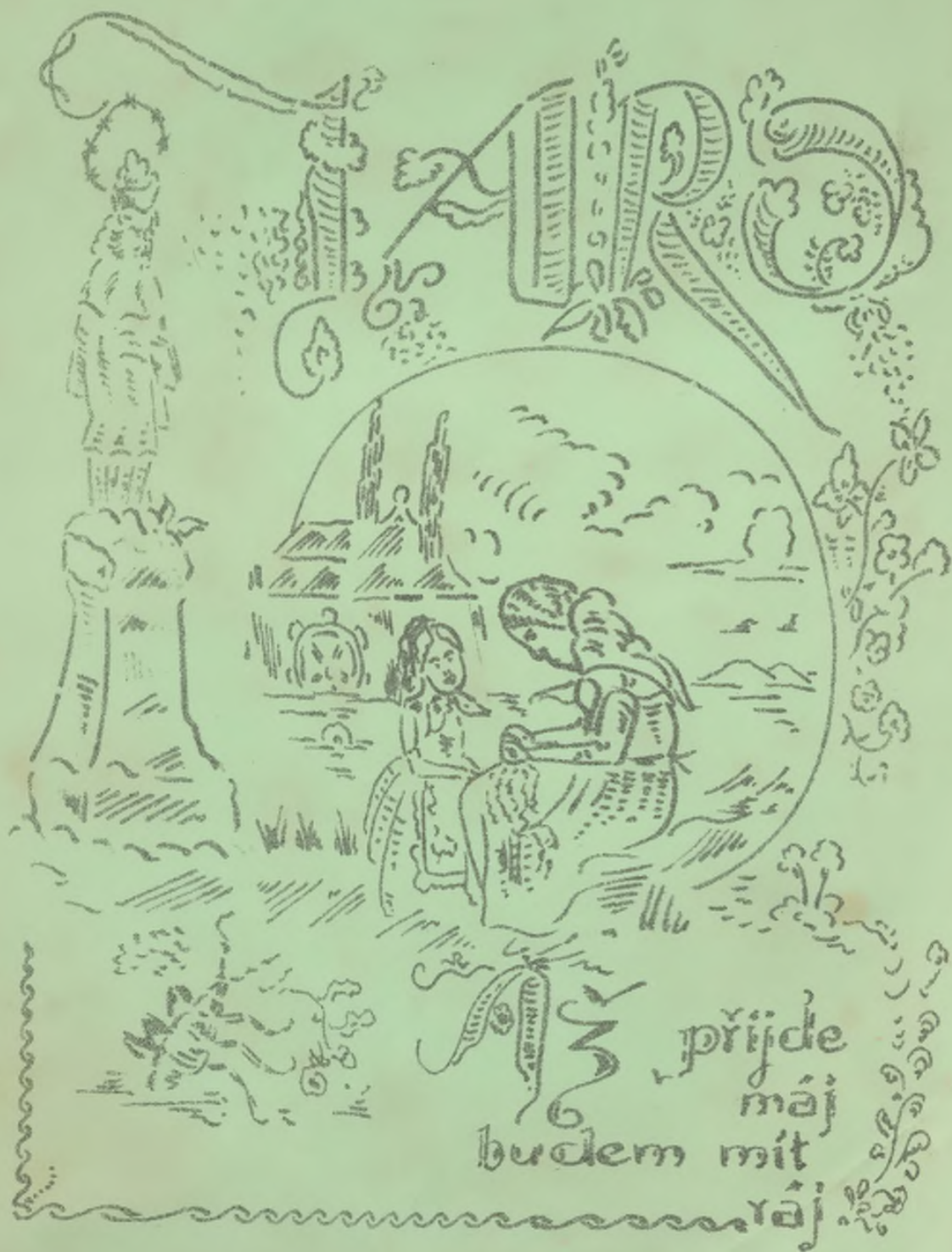

listopad/69

K přijde
máj
budem mít
máj

Miloš

1
9
listopad
november
6
19

TEBE OTEC

Ja v cudzom svete vandrujúc z miesta na miesto
prepchatý životnými skusmi
pripadám si už veľmi starý
a predsa túžim občas skryť sa
potiahnuť Ťa za rukáv jako malý chlapec
povedať, otec!

Ja v cudzom svete, v mestách
ktoré často poznávám len za večera
líham si v hotelových izbách
a prisúvajúc popolník k posteli
fajčím a dívám sa do povelí
tak za týchto večerov padá na mňa smútok
vtedy by som príbehol otec
potiahnuť Ťa za rukáv - jako malý chlapec.

Ja v cudzom svete poznávajúc tisíc nových tvári
tisíc ľudí dobrých, zlých až veľa
nachodiac špatnotu aj krásu
stratil som Teba - priateľa
Tak ľižvam si smutný, unavený
Je to snáď slabosť, chabosť, muža nehodná
čo myslíš otec?
Len lež. Odpoveď dá ti stena
(Odpusť, veď nakoniec, aj kráľ lev sa unaví).

Ty otec vieš, že svet môj je trošku iný od druhých
že niekto, či to bol zlý, či dobrý
obdaril ma citom, čo reaguje ako hodiny
Ty otec vieš, že svet môj je ako kvapka rosy
čo za rána a pekných dní radostí
sa trbliec lúčmi slnka na kvete
a za večera a za na noci, visí len smutne na liste
Preto mi odpusť, že občas by som príbehol
potiahnuť Ťa za rukáv, jako malý chlapec
- Otec!

No zajtra svitne zase deň
Môj svet sa roztrbliece novým slnkom
vykroším ďalej, oproti životu pevným krokom
A raz snáď, či určite, príbehnem
potiahnuť Ťa za rukáv - otec - ,
no už nie ako malý chlapec!

Milí čtenáři,

promiňte, že tentokrát listopadové číslo vylšo tak
pozdě a že snáď je tam tolik chyb, ale psací stroj
se na poslední chvíli pokazil a a dokonce i to -
kový přístroj, děkujem za trpělivost a porozumění!

RR.

Mají své kouzlo ty potulky pod šedivou oblohou. Na staré řece plující listí, deštěm omyté nábřeží. Choďíval jsem rad v ty dny v polovině listopadu od Kamy, kde jsem neDÁLEKO BYDLEL, až dolů do Troje, ke starému zámku. Bylo v tom vždy cosi romantického, kouzelného. Meteři na Kampě vršili spádné listí do hromádek, penzisté zimomřivě přechazeli se tam, jako by hledali slunce či mládí, mládí postávali pod jezem, držíce se za ruce a poslední ptáci opouštěli v hejnech kraj. Přejdeš Frnčířský placek, podejdeš Karlov most, zahneš do ulice u Lužického semináře, kde voďáci ukládají k zimnímu odpočinku své loďe a již jsi na Klárově. Jdeš podél Strakovy akademie, pohlédneš k Rudolfínu na protějším břehu či vlevo nahoru, kde Hanávký pavilon, vymluvna troska slavných začátku století. Paďní je silnice pod Letenskou plání, avšak protější břeh, kde se říká na Františku, ten stojí za pohled. Kostel Sv. Duha v Lušni ulici, staré školy a konečně slavný prestarý klášter Blahoslavené Anežky Přemyslovny, se starobylym románským konventem a gotickým kostelíkem. Uprostřed řeky pak dále po proudu, první, a asi poslední, pražská hydroelektrárna, spíš podobná baroknímu letohrádku, jsouc zcelem na špičce ostrova Štvanice. Ano, i ten k nám může mluvit svou historií, starý dřevěný Stačion by mohl sám o sobě vyprávět o bytvach sehraných pod jeho střechou. (Vzpomínám maně na vítězství Motorletu na ZKL Brno, prvotním mužstvem 6:5) a každý zna restaurace pod schody, kde se v létě tančilo při muzice pod kaštany. Přejdeme podél Štvanice, máme v pravo Rohanský ostrov. I ten má své kouzlo, zejména pro kluky, kteří v údivu stojí celé hodiny před otevřenými vraty kovárny, kde černý kovář úderu svého perliku mění rozžhavenou tyč v laďnou mříž. Celé hodiny by se vydrželi dívat. A zatím, kolem supí lokomotiva, zvolna posunujíc sem a tam vagony, které odtud z levého břehu vypaďají jako hračky. Počleze projdeš pod dalším obloukem mostu, je to slavný most, Karlínský železniční viadukt, který dal postavit císař František Josef I. na žádost čocha Ing. Josefa Pernera, buďovatele železnic, má bč oblouku, stavěl se z kamene pouhých 6 let a slouží již přes 100 let, až se mu za to nikdo neobdivuje. Konečně vlevo odtud Městská jatka, již také oslavila své jubileum dosti úctíhodné, 70 let stojí v původní podobě, jen s tím rozdílem, že dnes zásobují dvakrát tolik lidí, než pro kolik byla postavena. Pak po levém břehu začíná uhelnou skládkou Holešoviccký přístav. Les komínů vlečných parníku, desítky nakládních loďí, to je náš malý pražský Hamburg. A pak Troje. Vlevo za elektrárnou je vidět první ze staletých stromů Královské obory. Večer padá mezi ně mlžny opar, protkany kouřem z hořícího listí. Mezi stromy se pohybují postavy jezaca, tise, plavmo, jako pohadkové přízraky. Za řekou se ukláda ke spánku starý zámek a na kopci mezi vinohraďy strmí vížka kostela svatě Kateríny, zpola již v tmach. Odlesk sveteł luceren proklesluje listi na hladině pruplavu a večer se hlási ke slovu. Kolem vsude je provlhlé ticho a jen svit osamelych sveteł mne doprovází na cestě k domovu, k chladným stěnám porostlam plisni, kde tě nikdo nečeká, jen chlá a samota, se skomírajícím světlem stolní lampy nad mapou SVĚTA :

(napsal: V. Melcer)

Zprávy

Letošní "české léto" :

Letní týdny červnové a červencové se dají charakterizovat jako doba utužování stranické moci a kázně. Zvláště Štrougal a Husák jezdili po závodech a krajích a řečnili a hrozili, ne vždy jejich slova byla přijímána tak, jak si to oni přáli, třeba jen málokdy mluvili před otevřeným davem, skoro vždy to byli jen sezvaní funkcionáři a aktivisté. Pevně do rukou nejlevějšího křídla strany přešly sdělovací prostředky, především rozhlas a na několik málo výjimek i tisk. V rozhlase od začátku srpna do omrzení opakují přímo vulgární poznámky ke dni a předčítají články RP, Tribuny a znovu vycházející Tvorby, které navzájem přetiskují své články v neději, že přece něco pronikne mezi lid. K mikrofonu jsou voláni "staří" komunisté - staří i věkem - protože mládež až na několik kariéristů je zcela na druhé straně, jak to ukázal 21. srpen, jsou voláni k odpovědnosti, k sebekritice a k vysvětlení loňští představitelé strany, dělá se posměch ze "socialismu s lidskou tváří", který má na svědomí 41 sebevražd - a kolik má na svědomí sebevražd i vražd ten socialismus opravdu "nelidský", z let padesátých?

Čsl. episkopát bude zastupovat v Římě litoměřický otec biskup dr. Štěpán Trochta.

Papežovi Poutníci z ČSR odevzdali reliéf sv. Cyrila a Metoděje, umělecké dílo bratří Kotrbů.

700 Slováků ze zahraničí přijelo k hrobu sv. Cyrila, k výročí jeho smrti.

N.Ž. V Mrákově si na hyjtě připomněli 100. výročí narození Jindřicha Šimona Baara pořadem "Strážce chodských tradic.

Fáter Josef Peksa postavil v Melbourne (Austrálie) kapličku Pražského Jezulátka.

Emil Zátopek je od 1. října propuštěn ze svazku armády, podle některých zpráv, on, plukovník, jako prostý voják v záloze. V rozhovoru s jedním vídeňským novinářem řekl, že nevěří, že sovětská vojska opustí ČSR, právě naopak, ČSR se stane další sovětskou republikou.

N.Ž. Mladá fronta v článku "Klub letu na Měsíc" 13. srpna píše, že 550 čs. občanů se přihlásilo u společnosti Pan American Airways k letům na Měsíc.

Na 80.000 čs. občanů dlelo ilegálně mimo svou vlast k 15. září, kdy pro

ně končila amnestie, píše italský Corriere della Sera. V Rakousku prý už 10.000 osob dostalo azyl, nebo naň čekali, ve Švýcarsku a Kanadě jich bylo po jedenácti tisících, 8.000 v Západním Německu, 3.500 v Izraeli, asi 1000 v USA, Australii a Velké Británii, a další tisíce se rozhodovaly. V Jižní Africe má prý jich být kolem 3.500. V ČSR sice psali, že noví a noví čs. občané se obraceli na zastupitelské úřady, ale nikdy neudali jejich statistiky.

12. srpna vypukl v mladoboleslavské Škodovce velký požár. Jeho příčina nebyla zjištěna a nevyklučovala se sabotáž.

V čierné nad Tisou stojí stovky vagónů se zbožím ze Sovětského svazu, které dělníci odmítají skládat, na pomoc jsou voláni vojáci a Maďaři.

Japonci dovezou do ČSR během tří let 3000 automobilů značky Toyota.

Začátkem září byl v Praze slavný jihoafrický kardiochirurg Christian Bernard. Na mezinárodním symposium o přístrojové technice pro transplatace a náhrady srdce mluvil o svých zkušenostech při srdečních operacích.

V Johannesburgu je 1.000.300 obyvatel, Durban má 665.000 obyvatel a Kapské Město 625.000. Pretoria 450.000 obyvatel.

27. srpna byl jmenován novým ministrem školství v českých zemích MuDr. Jaromír Hrbek.

15. srpna zemřel ve Villachu na cestě Evropou dr. Ladislav Feierabend, bývalý ministr vlád čs. republiky, ve věku 78 let.

21. srpen "Den hanby" :- Nejružnějšími manifestacemi krajané upozornili svět na bezpráví, jehož obětí se stala naše vlast. V Londýně se zúčastnilo průvodu přes 1.000 lidí. Demonstrovali dokonce před Ruským velvyslanectvím. Průvod byl ukončen modlitbou a národní hymnou. V USA odeslala čsl. národní rada americká generálnímu tajemníkovi UNO U Thantovi a americkému parlamentu telegram o porušení Charty UNO. Ve Washingtonu a v Chicagu hlavním řečníkem byl prof. dr. František Schwarzenberg, který přirovnal nynější situaci k letům nacistické okupace. V Luxembursku bylo náměstí v hlavním městě pojmenované po Janu Palachovi. Ve Švýcarsku, kde je nejvíc našich lidí, byly manifestace ve všech velkých městech. V Brazílii také vzpomněli výročí sovětské okupace Československa. V Rio de Janeiro položili věnec k pomníku padlých a byla sloužena mše svatá za oběti invaze. Protestního průvodu v Sao Paulo se zúčastnilo na 5.000 Čechů a Slováků.

Novotný dostal 15 let! - 5 let za to, že zavrhl Husáka, 10 let, že ho pustil!

Utuzováním stranické kázně a výměnou liberálnějších komunistů byla postižena i církevní správa: na místo dr. Eriky Kadlecové jako vedoucí Úřadu pro církevní záležitosti se vrátil dr. Hruza, který tam byl před lednem 1968. Nahrazen byl i ministr kultury Miroslav Galuška Miloslavem Bružkem, někdejší výpravčím vlaků, doktorem 'komunistických věd'. Podle KNP dr. Bružek soudil v padesátých letech kněze na Slovensku. Na zvýšenou aktivitu kněží, ať už doma nebo i v zahraničí, poukazovali dr. Gustav Husák v projevu v ČKD hned po skončení květnového zasedání a také slovenský ministr vnitra generál Egd Peppich. A na zasedání ideologické komise ÚV KSS bylo rozhodnuto učinit opatření, aby se zamezil růst politického klerikalismu a zneužívání náboženského citění proti současné politické linii komunistické strany. Ze by tím vším byly ohlašovány těžké doby pro církve? NZ.

Ve dnech 5. a 6. července bylo na Velehradě asi 100.000 potníků: sobota 5. července, byla dnem Slováků, na pódiu vedle baziliky pro ně koncelebroval mši svatou nitransky probošt Rudolf Formánek s pěti kněžími. V neděli byli hlavními celabranty biskupové Tomášek, Skoupý a Hlouch, předtím byly bohoslužby staroslovenské a řeckokatolické. Pozdravné telegramy byly poslány sv. Otci a prezidentu Svobodovi. NZ.

Na druhé straně českých zemí, v Husinci, vzpomínali 600. výročí narození mistra Jana Husa. Promluvili akademik Jan Macek a český ministr školství Vilibald Bezdíček. Památné dny sv. Cyrila a Metoděje a Jana Husa oslavili společně katolíci a věřící církví českobratrské a československé v Trmicích u Ústí n.L. NZ.

Bohoslovecká studia na litoměřické fakultě dokončilo v červnu 37 studentů, 27 jich bylo vysvěceno, a to svými ordináři - pokud je jejich diecéze mají - po prvé po dvaceti letech. Primiční slavnosti byly všude holdem kněžství a výrazem úcty ke knězi, kterou si věřící stále uchovali. NZ.

Své novokněze po dvaceti letech měla též prešovská řeckokatolická diecéze: 11. května udělil otec biskup dr. Hopko kněžské svěcení osmi jáhnům: čtyři jsou Ukrajinci, tři Slováci a jeden Čech. NZ.

V kostele církve sv. Mikuláše uspořádala Rada starších spolu s redakcí časopisu Obroda ekumenický křesťanský koncert na téma 'Křesťanská píseň na nových cestách'. Vystoupili so-

listé i skupiny čtyř církví. Velké pozornosti se těšily skladby duchovního českobratrské církve Lučka Rejcherta a československé církve Luboše Svobody. NZ.

Nepokoje 21. srpna a tyrodý zákrok policie počet uprchlíků ^{se} zvýšil v Rakousku, kde žádalo o asyl až 70 lidí denně. Předtím rakousky konsulát v Praze vydával za den kolem 5.000 víz. NZ.

Za prvních šest měsíců t.r. přijelo do ČSR jen 916.000 turistů, loni jich bylo 1,835.000, největší pokles je ze socialistických zemí. NZ.

10. června byl zaveden volný prodej automobilů pocházejících ze Západu nebo vyrobených podle licencí západních firem. Ceny těchto vozů byly zdvojnásobeny, takže Fiat 600 stojí 69.000 Kčs, Fiat 125 (polský) 1300 ccm 110.000 Kčs, Ford Cortina 119.000 stđ.

Od 1. července byly zvýšeny poplatky za rozhlas, televizi a rozhlas po drátě. Datum zvýšení cestovního na železnicích bylo nejdříve odsunuto na 1. září, potom 'na neurčito.'

Novým ústředním ředitelem čs. televize, na místo Josefa Šmídajera, jmenovaného už v poslední době, se stal dr. Jan Zelenka, příbuzný Novotného a smutně proslulý redaktor Literárních listů, po jejich prvním zakázání na podzim r. 1967. NZ.

V Moskvě byla 6. srpna premiéra 'Československo-rok zkoušek' - o událostech z roku 1968 ze sovětského hlediska. Zdá se, že film nebyl velkým lákadlem, už po několika dnech byl stažen.

Příští rok v září začnou vyrábět v Modřicích u Brna Coca colu. Cena láhve bude 2.50 Kčs.

Už 15. května Český úřad pro tisk a informace - novým ředitelem místo Josefa Vohnouta je Josef Havlín, někdejší zástupce ministra kultury, který se přičinil o násilné potlačení strahovských studentských nepokoju na podzim r. 1967 - zrušil registraci časopisum: Listy, (Listy se rozloučily s dopisovateli a spolupracovníky dopisem, ve kterém stojí: 'Neghledanou v lepších časech.'). Reportér na tři měsíce časopisum: Plamen, Svět v obrazech a mládežnickému My 69. Prý se odchýlily od svého politicko-ideového programu. NZ.

24. května vzpomněly Kožlany nedožitých 85. narozenin svého rodáka dr. Eduarda Beneše, druhého presidenta Československé Republiky. NZ.

ČESKOSLOVENSKÁ SPORTOVNÍ
STRÁNKA.

V neděli 9.11.1969 skončila podzimní část nejvyšších fotbalových soutěží I a II ligy, která je také od tohoto roku celostátní soutěží.

První Ligu vyhrál Slovan Bratislava, který si na rozdíl od minulých let podržel stálou formu bez vážnějších výkyvů po celý podzim. Překvapením podzimu je Žilina, která vykazovala dobrou formu: 1.liga Kopané: Celkem

	1. liga Kopané:	Celkem
	1. Sn Bratislava	15 9 4 2 20:9 22
Druhou ligu zatím bezpečně vede Banská Bystrica, za ní je řada týmů velmi vyrovnaná. Moravské příznivce kopané jistě potěší, že je mezi nimi ZBROJOVKA Brno, která si zachovala do jarní části na ději na boj o prvenství.	2. Trnava	15 9 3 3 33:16 21
	3. Inter	15 7 5 3 26:16 19
	4. VSS Košice	15 6 6 3 18:12 18
	5. Žilina	15 7 4 4 22:18 18
	6. Sparta	15 7 2 6 18:15 18
	7. Teplice	15 6 5 4 18:9 17
	8. Lok. Košice	15 5 6 4 17:14 16
	9. Dukla	15 6 4 5 23:21 16
	10. Prešov	15 5 4 6 11:12 14
	11. Slávia	15 4 5 6 18:26 13
	12. Trenčín	15 3 6 6 14:15 12
	13. Gottwaldov	15 3 5 7 14:21 11
	14. Ostrava	15 2 7 6 9:17 11
	15. Kladno	15 2 5 6 13:31 9
	16. Bohemians	15 1 5 9 11:31 7

2. liga Kopané:	Celkem
1. B. Bystrica	14 9 2 3 33:1 20
2. Plzeň	14 8 1 5 31:14 17
3. Třinec	14 7 3 4 17:8 17
4. Nitra	14 6 5 3 15:11 17
5. VŽKG	14 7 2 5 17:12 16
6. Jablonec	14 7 2 5 19:15 16
7. Brno	14 7 2 5 14:14 16
8. Tábor	14 5 5 4 18:17 15
9. Sparta B	14 4 6 4 14:15 14
10. NHKG	14 5 3 6 15:14 13
11. Michalovce	14 6 1 7 19:21 13
12. Bardejov	14 5 3 6 14:23 13
13. Hradec	14 4 3 7 18:19 11
14. Ústí	14 4 3 6 14:16 11
15. Pardubice	14 3 3 6 13:21 9
16. Vlašim	14 2 2 10 10:28 6

V plném běhu je i hokejová liga, kde je odehráno již 15 kol. Zatím má překvapivý průběh, velmi dobrou výkonnost má nováček Plzeň, který porazil všechny favority. V čele je Slovan Bratislava, který i bez Golonky podává dobré výkony.

HOKEJOVÁ LIGA:

1. Sn Bratislava	15 9 4 2 56:37 22
2. T. Pardubice	16 9 3 4 75:52 21
3. ZKL Brno	15 9 2 4 63:40 20
4. Dukla-Jihlava	15 8 3 4 75:35 19
5. Sparta	16 9 0 7 69:62 18
6. Škoda Plzeň	15 6 4 5 45:46 16
7. SONP Kladno	15 6 0 9 42:55 12
8. TJ Gottwaldov	15 4 2 9 45:76 10
9. VSZ Košice	15 3 3 9 52:60 9
10. SHZ Litvinov	15 2 1 12 42:81 5

DALŠÍ SPORTOVNÍ ZPRÁVY V KOSTCE:

V kvalifikační skupině pro světový šampionát ve fotbale v Mexiku porazilo Maďarsko Irsko 4:0. O vítězi skupiny se rozhodne ve třetím zápase mezi ČSR a Maďarskem na neutrální půdě.

TENIS - v poháru Švédského krále porazilo ČSR Itálii 5 : 0.

V lize košíkářů mužů je po 4. kole na prvním místě ZBROJOVKA BRNO, v lize žen jsou po třetím kole na prvním místě Košice.

Zprávy od J. Kmínka

V Z A C N Ě

Č S K Ě A S L O V E N S K Ě
K N I H Y

Které se v dnešní ČS(S)R už netisknou, najdete v seznamech mnoha tisíc titulů, jež má na skladě

SVOBODNÁ ČS. KNIŽNÍ SLUŽBA F. C. I., 4, Holland Rd., LONDON W.14. (GB).

Vzpomínky

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO V AFRICE.

napsal: Páter Z. Čížkovský,
OMI.

Stalo se to ve čtvrtek. Po mši svaté zavolaal jsem na malého Petra (černouše, který býval v misi a pomáhal mi, kde jen mohl. Byl sirctkem a tak jsem ho vzal k sobě): "Petře, kde je kuň Bengo, což nevíš, že je čtvrtek?" - "Hau, bába (oh, otče), Bengo utekl, řetěz je přetržený, hau, Bengo, bengo, kde ses jen zatoulal?", a s těmito slovy se pustil za koněm.

Toho rána jsem měl jet na misijní stanici Eččény (Na skalce). Obyčejně se dám na cestu o pul deváté a na místo příjezu v jedenáct. Mši svatou sloužím v malé chatrči, která se jednou promění v kostelíček Pražského Jezulátka. Toho dne jsem měl také navštívit velkého náčelníka Mzvémpu, který má devět manželek a asi jedenáct dětí. Navštívil jsem ho již několikrát kvůli pozemku na kostelíček Pražského Jezulátka, ale pokaždé měl nějaký důvod k odmítnutí, přestože vím, že jednoho dne povolí. Důvod je velmi jednoduchý. Při každé návštěvě totiž očekává dar (buď pytel mouky nebo cukru, přikryvka je taky dobrá). Tentokrát jsem koupil pěkně barevnou přikryvku. Mel jsem ji zabalenou v batchu.

Zapaloval jsem si již třetí cigaretu, ale Petr s Bengou nikde. Bylo už pul desáté, když se Petr objevil s koněm. Něco mi říkal, ale já jsem se nezajímal o jeho vysvětlení, kde Bengo byl, osedlal jsem rychle koně a už jsem se vyřítit bráncou, a malého Petra jsem nechal v prachu se slzami v očích. Chudák Petr, slíbil jsem mu poslezně, že ho vezmu s sebou, ale cesta by se velmi prodloužila, kdybychom seděli na koni oba.

Sotva jsem ujel sto metrů, černoši začali na mne mávat a křičet. "Jistě se něco přihodilo", řekl jsem si a zastavil se. Viděl jsem také mladého Petra běžet a křičet z plného hrála: "Bába, bába, zachraň mě, on mě jistě zabije!" a jako srnka vyskočil za mnou na koně. "Co se stalo, Petře?", ptal jsem se. "Vrať se, velký Ngidy umírá. Když jsem hledal Bengu, potkal jsem jeho syna a on mi řekl, že jeho otec Ngidy chce být pokřtěn."

Jel jsem hned ke starému Ngidymu, nebyl odtáhl od mé misie daleko. Už několikrát jsem ho navštívil, protože jsem věděl, že dlouho nebude žít, ale nikdy jsem se neodvážil mluvit mu o katolické víře. Když jsem sesedl s koněm, Ngidyho nejstarší syn na mne už čekal. Viděl jsem, jak se uřeně dívá na malého Petra, a při tom řekl: "Kam jsi jel, otče, což ti Petr neoznámil můj vzkaz?" - Chudák Petr se strachem trásl, a tak jsem se na něj zasmál a řekl jsem: "Tvůj otec mě volá, a já jsem zde" - a s těmi slovy jsem vstoupil do chatrče. Trvalo mi to chvíli, než jsem si zvykl na šero a rozeznal všechny přítomné. Jeho ženy seděly na jedné straně a jeho synové na druhé. U Ngidyho hlavy stál jeho nejstarší syn. Vybalil jsem z batchu lahvičku s křestní vodou a pak jsem se naklonil nad umírajícím starcem. "Ngidy, bílý otec je tady, ty jsi mě volal, abych tě pokřtil", pomalu jsem mu říkal do ucha. On jen zakyval hlavou, ale oči neotevřel. Pokřtil jsem ho, udělal mu svatost biřmování a svaté pomazání. Pak jsem se modlil za umírajícího. Když jsem skončil a chtěl odejít, viděl jsem, jak se kostnatá ruka zvedá. Uchopil jsem ji a naklonil se k jeho ústům. Slyšel jsem jen chrapot, ale jeho stisk ruky mi řekl, že mi děkuje. Položil jsem pak jeho ruku na jeho hruď a vyšel jsem. Vyskočil jsem na koně, a když jsem

se chtěl dát do klusu, viděl jsem Petra, jak se dívá k zemi a bosou nohou vrtá v písku. "Petře!", zvolal jsem na něho a on se na mne bázně podíval, "posad se za mnou!" Zasazené oči se mu rozzářily, ústa se protáhla od ucha k uchu a jedním skokem se přitiskl na má záda na koni, a dali jsme se na cestu. Bylo už půl jedenácté, ale dnes mi to nevažilo. "Petře," zvolal jsem přes rameno, "Pavel se bude v nebi modlit za kostelíček Pražského Jezulátka." - "Kdo je Pavel?", ptal se překvapeně. "Starý Ngidy, pokřtil jsem ho na Pavla."

Toho dne malý Petr zachránil dva životy. Ten první byl Pavel Ngidy a ten druhý jsem byl já. Když jsme se blížili na místo Eččény, potkali jsme několik černocho, kteří šli domů, protože si mysleli, že už nepřejdu, ale když mě viděli, vrátili se se mnou. Sestoupil jsem před chatrčí, lidé se sbíhali a já hned začal zpovídat a pak sloužil mši svatou. Po kazání jsme proměnili kostelíček v jídelnu. Sedli jsme si kolem zdi a dali se do jídla. Já dostal slepičí stehno. Pak jsem jim vyprávěl, jak jsem pokřtil starého Ngidyho. Jeden starý černocho mi připomenul, že velký vůdce Mzvémpu na mne čeká. Podíval jsem se na hodinky a s hrůzou zjistil, že jsou už dvě hodiny. A já měl být u něho v jednu.

Náčelník Mzvémpu nebydlel daleko, a tak jsme se dali všichni na cestu. Šli jsme pěšky. Já byl v čele s Petr za mnou. Na zádech měl můj batoh s příkrývkou a v ruce velkou hůl, bez které sotva uvidíš černocho chodit v trávě. Byli jsme asi tak dvacet metrů od náčelníkovy usedlosti, když se přede mnou začala kroutit veliká mamba (nejjedovatější africký had), připravená ke skoku. Než jsem se vzpamatoval a úleku, malý Petr skočil přede mne a jedním mávnutím holí rozdrtil hadovi hlavu. Petr se na mne podíval a pak řekl: "Otče, promineš mi teď, co se stalo dnes ráno?" - "Chudák Petře! Vždyť to byla přece moje vina, že jsem mu nedal možnost sdělit zprávu o umírajícím Ngidym. Pohládl jsem ho po hlavě, vzal ho za ruku a vstoupili jsme do usedlosti. Rádčové náčelníkovi netrpělivě už na nás čekali. Když se objevil náčelník Mzvémpu, všichni ztichli a dívali se naň. Nikdo nepromluvil ani slova. Po krátké chvíli náčelník mě pozdravil a já mu odpověděl. Pak jsem zase čekal, až mě osloví, protože nikdo nemá právo mluvit, jestliže mu náčelník nedá znamení. Zpozoroval jsem, že se dívá na malého Petra, který mě držel za ruku. "Jsi odvážný chlapec, tvůj otec může na tebe být hrdý," - pravil a přitom si sedl na velkou židli, která stála před chatrčí. "Já nemám otce, náčelníku, zde bílý otec je můj otec," - odpověděl. Cítil jsem, jak mi stiskl ruku. Náčelník se na mne podíval a řekl Petrovi: "Teď jsi a hada zahrab." Když Petr odešel, náčelník mi pokynul, abych mluvil. Nejdříve jsem se omluvil, proč jsem přišel pozdě. Jménem svých katolíků jsem požádal o pozemek a povolení postavit malý kostelíček. Vybalil jsem příkrývku a dal mu ji.

Jeden z rádčů přistoupil, vzal příkrývku a donesl ji do chatrče. Když se rádce vrátil, náčelník promluvil: "Pozemek ti dám, ale ne hned, jdi domů a já pro tebe vzkážu." A s těmi slovy vešel do chatrče. Všichni rádčové se rozešli a já zůstal sám se svými katolíky uprostřed usedlosti. Chtěl jsem se už dát na zpáteční cestu, když jeho první rádce ke mně přistoupil a řekl mi, abych vešel do chatrče, protože náčelník chce se mnou mluvit. Vešel jsem dovnitř. Náčelník na mne hned spustil: "Pozemek ti dám, ale nejdříve musím přemluvit své rádce. Někteří jsou velmi proti vám, katolíkům, protože si myslí, že jste velmi nebezpeční lidé." - "Náčelníku, moji přátelé v Evropě mi už poslali peníze na stavbu a stále ještě posílají", odpověděl jsem mu, ale on mě přerušil: "Rekni jim, že mám devět žen a ty mě stojíš hodně peněz, teď jdi domů a věř mi, že než zasadíme nové zemáky, budeš stavět kostel." Pak vzal mou příkrývku, prohlížel si ji, šibalsky se usmál a já vyšel ven, tentokrát opravdu s velkou nadějí.

Na zpáteční cestě malý Petr zpíval veselou písničku a já si říkal: "Nejdříve to byl pytel mouky, pak pytel cukru, také sůl, stará postel, vojenský kabát, dnes příkrývka a přistě to spraví několik pytlů zemáků na sázení. Věru, Mzvémpu, jsi ty šibal, ale já jsem jist, že budeš jednou sedět v první lavici v kostelíčku Pražského Jezulátka."

Už se stmívalo, když jsme přijeli domů. Cestou jsme se dověděli, že starý Ngidy zemřel o půl třetí odpoledne. Petr odvedl koně, dal mu pítí a nechal ho pást před domem. Já si sedl na verandu a uvažoval o všem, co se mi dnes přihodilo. Nebyl jsem nespokojen, by naopak: vždyť to vše je jen předehra kostelíčka Pražského Jezulátka. Petr seděl na schodech a spokojeně si prohlížel svoji hůl

(rok 1962)

Modlitba za Vlast

Václav Beneš Třebízský

Bože otcov mých, králi nebes i země, k Tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti a svého národa.

Tvé svaté požehnání učinilo krásnou a kvetoucí moji vlast po pohromě největší, kdy bledou lidskou byla k pláči zmořena, ano nadchnulo silou a osvěžilo rozumem statečné a zmužilé její bojovníky a přivešlo chudobu, již již k zapomenutí klášající, opět na stupeň slavy mezi ostatními národy - o jak velice Tobě za to děkuji, Bože můj, a prosím Těbe s celou svojí vroucností, aby tvé svaté požehnání šlelo nad milencou zemí, dokud kamen bude v ní stát na kameni a spočívalo nad národem dráhem, dokud nepřestane žít jazyk jeho mluvy.

Zehnej vlast mou, Bože, kdy polibkem jara ze spánku zimního probuzena byva a odívá se v zeleň mladistvou, kdy voní líbeznu jsou naplněny její lesy i háje a plničky ptačího sevalu. Zehnej vlast mou, Bože, kdy požehnane jsou pole a role její zrajícími plody a obyvatelé její v potu tváří svých snašejí úrodu do svých příbytků. Zehnej vlast mou, Bože, kdy jeseň v ní svou vládu nastoupí a stromy a keře zralými plody obalí. Zehnej vlast mou, Bože, i tehdy, kdy pokryje háv sněhový její hory a lesy, chaloupky, jak hvězdy na nebi rozseté.

Tvé požehnání svaté nechť vejde do paláců zámožných, by tam hnule srdce k sobročinnosti a útrpnosti, nechť nemine sni prahu chatře chudické, by oblažilo její majitele, kteréhož chyzka ta jediným je bohatstvím, a nechť vynajde i ty, kteří nevědí, kam hlavu svou by měli položit ... Neopouštěj, Hospodine, národ ten, jehož krev jest krví mou a jehož tlukot srdce i mého je tlukotem, chraň jej, střež a opatruj, zachovej jej před zlom veškerým a před každou zhoubou. Dej, aby nikdy v něm nevznikly ruznice a nosváry domácí, chraň jej před úklady zlými jeho nepřatel a popřej aby ve svornosti, lásce bratrské a v miru dokonalem hledal jediné a naseb blaho své.

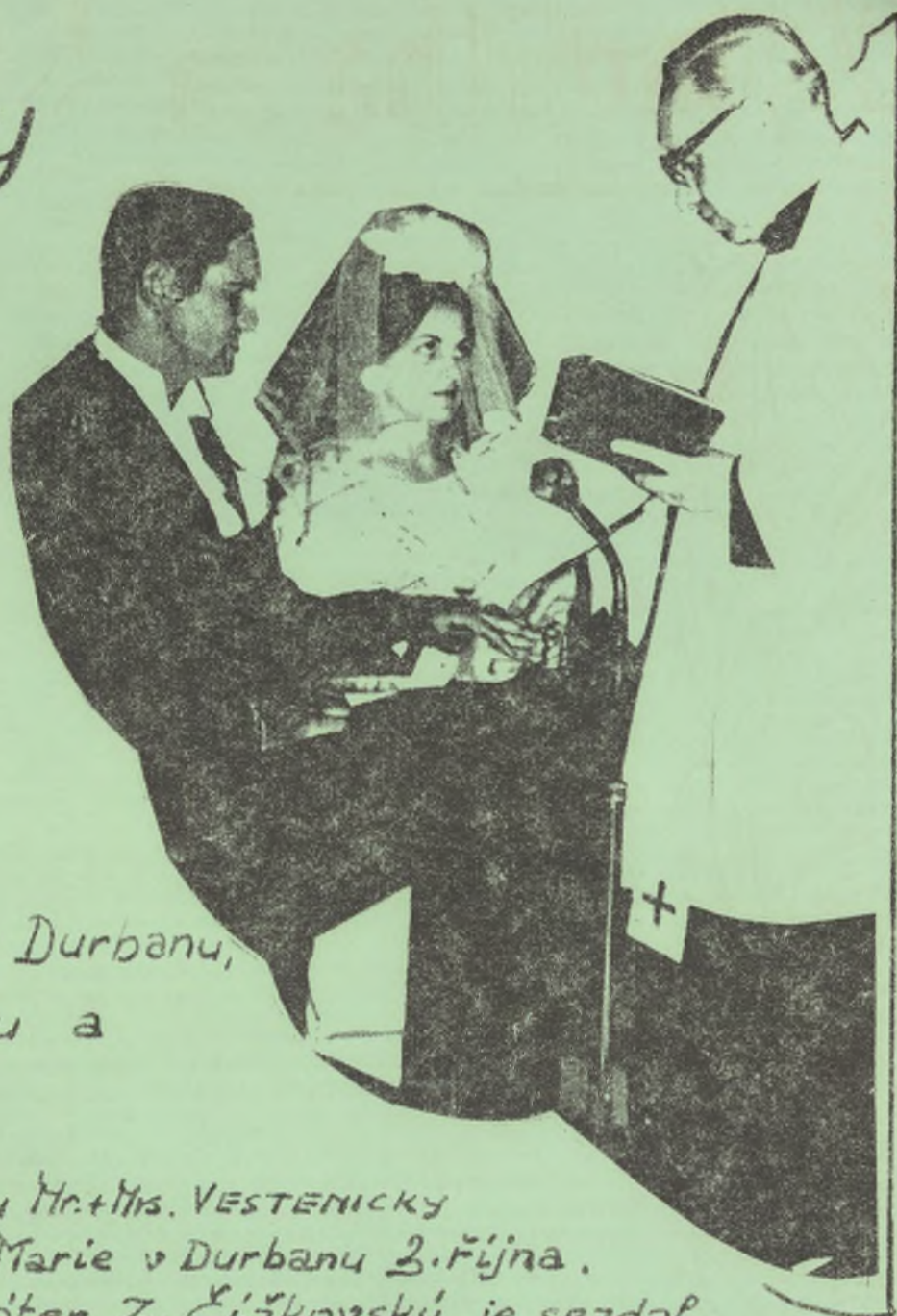
Vznitíž v srdcích našich, v srdcích celého národa pravou, ryzí lásku k vlasti, nechť všichni milujeme rodnou zemi svou jako matičku svou, roditelku, a hotovi jsme v každém okamžiku sílu svou, ducha svého a rozum svůj službě její zcela zasvětili.

Osvět milostí svou, Hospodine, teěž duše zbloudilé, které se hanbí za jazyk svých předkův a nocí dráhé to otcov našich dědictví, přiveď je k srdci společné naší matky a učíš dítkami její zdárnými. A roscu božského požehnání tvého všemohoucí Bože, hojně pokrevna, vlast má skvíti se bude v krásě majové, šedý, omšeny věvec hor skvestnou jí bude korunou, šepotají zelenavé lesy vlasem bohatým a řeky stříbropěnné líbezny stuzkami, spojujícími lásku společnou, - a když svorné, bratrsky budeme pracovati společně, jak na polích, rolích a v chatrčích doškových, tak i na místech vědy, učnosti a umění pak s tvým, rane, přispěním zasedno vlast ma na trun mezi národy a vynikati bude mezi nimi jako démant mezi křemeny.

O dej, dobrotivy Bože, abych činností svou vlasteneckou byl ozdobou své rodné země i tak sobě zasloužil klidného odpočinku v její hlíně, a dopřej mi té milosti, abych životem bezúhonným vzorně křesťanským v této vlasti hodným se stal jednou vstoupiti ve vlast všech národů celého světa. Amen!

Svatby v Jižní Africe

11 jich bylo v Durbanu,
Johannesburgu a
Pretorii.

Na obrázku jsou Mr. + Mrs. VESTENICKY
v kostele Panny Marie v Durbanu 2. října.
Páter Z. Čížkovský je sezdač.

Bohoslužby v Neděli:-

PRETORIA: 10:30 na Sunnyside.

JOHANNESBURG: 10:00 277, Louis Botha Avenue.

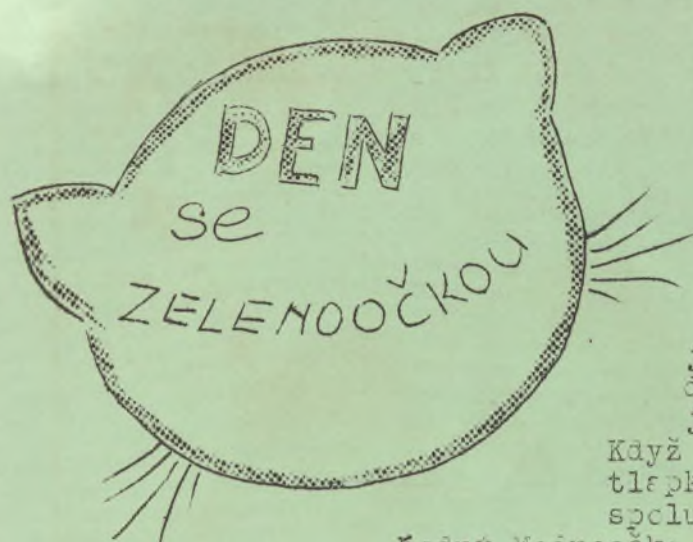
Přejete si aby vaše dítě přistoupilo
k Prvnímu Svätému Přijímání?

- napište si o Výtisky "NÁVRAT K OTCI" a "CHLÉB ŽIVOTA"
- cena 40 centů za oba Výtisky
- pošlu vám Výtisky na vaši žádost,
přiložíte-li 40 centů:

Adresa: Páter Z. Čížkovský, OMI.
P. Box 46008
ORANGE GROVE
Johannesburg.

„Z Deníku Kečce Modřecčky“

napsal : Josef Kolář

Je mi dobře, protože i kečce Zelenočce je už dobře. Bylo u mne na snídani. Bylo u mne i na večeři. Kečky, ta vám baští! Než se chléneš, je miska prázdná. Já jí schválně pomalu. Každé sousto dlouho kousám. Jednak je to zdravé, jednak na Zelenočku víc zbuďe.

Když jsme si po jídle umyli tlapky a tlapkami zase čumáčky až za uši, šli jsme spolu ven. Venku Zelenočka povídá: „Jsi

hoďný, Modřecčko, já tě za te naučím lézt na strom.“

A hned jsme se do toho dali. A Zelenočka povídá: „Te se musíš nejprve přikrčit!“ - a přikrčile se. „Pak musíš nabrat dech!“ a nabralo dech, až se jí hřbet naježil. „Teď musíš hoďně vysoko vyskočit a přitom divoce a hoďně zvláště zakňučet a zabručt!“ - a zakňučela a zabručela velice divoce a byla na stromě. A tam povídá: „Koukej, jak se ti zaseknou drápy, náš vyhránc. Potom už jen kňučíš a bručíš a nahoru to jde samo.“ A byla ve větvích. Tam čtuh povídá: „Zkus to po mně!“ Tak jsem to zkusil. Skrčil jsem se, zabručel, vyskočil, zasekl drápy. To bručení mi šlo. Ale strom byl nahore hladký, drápy mě nechtěly držet, spádl jsem. „Jako zralá hruška,“ povídá Zelenočka a vela z větve: „Musíš víc zeširoka i řečně strom obejmut.“ Tak jak zeširoka, ale spádl jsem ještě víckrat, než kolik mám nožiček. „Jako zralá hruška,“ řekla vždycky Zelenočka a zakroutila nespokojeně hlavou. Nakonec se mi to přece povedlo. Vyškrabal jsem se k Zelenočce na větev. Kečky, to je tak pěkné dívat se svět z výšky. Seděli jsme vysoko a dívali se daleko do světa. Zelenočka se dívala přivřenýma očima a předla. Já se díval docela vyjeveně a mlčel jsem. Myslel jsem na to, že Zelenočka je tak moudra, ale nikde nemá teply pelíšek a nikdo ji nepohládí. Bylo mi to moc líto. Přitiskl jsem se k ní, pohládl ji čumáčkem po krku a něžně jí vrátil do ouška. Ona si ode mne odseďla a řekla: „Dej pokoj, nebo dostaneš blechy. Já nespím v čistém pelíšku jako ty.“ A podrábala se. „Co je to dostat blechy, Zelenočko?“ - ptala jsem se. Ona naježila vousky a řekla: „Te poznáš, jestli si ode mne neodseďneš.“ Já si neodseďl, protože jsem měl Zelenočku rád. Schválně jsem si k ní seďl ještě blíž a čumáčkem jsem jí hládl a Zelenočka už neříkala nic, jen občas mě ocáskem lehounce plácla a potom si položila hlavu na přední tlapky a tiše brábla: „Ach ty hlupáčku malý, je mi s tebou dobře.“ Seděli jsme tak spolu a seděli, dole pod námi choďili dvojnožci, o kterých Zelenočka povídala, že správně se jim říká lidé, slunce se chystalo ke spánku, den pomalu končil. Bylo to pěkné. Najednou kolem přeběhla obrovská obluda. Funěla, brblala, hlučela, vpředu měla velké, bílé svítící oči a vzadu malinké rudé. Náhle se zastavila a hloučku dvojnožců - totiž správně se říká lidé - otevřela

Čemu se doma smějí?

Tatí, proč je v některých státech tolik tajných policajtů?
- Protože vláde tím ušetří na uniformách!

ČSSR dostala novou ústavu, přímo ze SSSR:

Článek 1.: SSSR má ve všem pravdu.
Článek 2.: Nemá-li v něčem pravdu, platí článek 1.

Jde se mi po světě veselé,
poznal jsem v nouzi přitele.
Mohu k tomu dodat pouze,
že on mne dostal do té nouze.

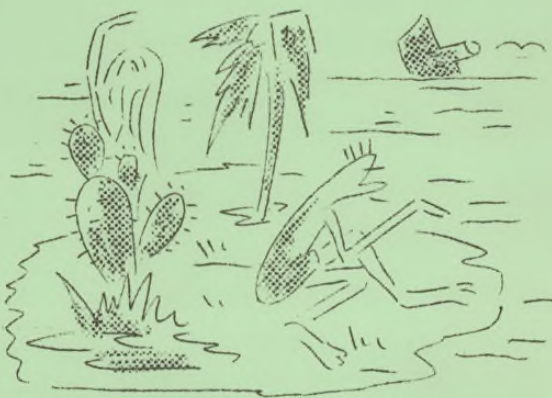
Babičko, pojeděš taky k moři?
Co tě vede, Barunko, s tou mou penzí
pojedu tak akorát na večnost!

Ve snaze zachovat tvář - mnohdy ztrácíme hlavu.

Pane ministře financí, mám výborný nápad, jak zvýšit kurs naší koruny! ? ? ?

Vyvtat do každé mince čtyři dírky a prodávat je po třech korunách jako suvenyr.

Jsu lidé, KTERÉ napadají myšlenky.
Jsu lidé, KTERI napadají myšlenky.

"Arnošte, podívej se, co jsem ti přinesla!"

Náš turista ztroskotal na moři a šťastnou náhodou se zachránil s bezkou Švédkou na úplně opuštěném ostrově. Lva měsíce žili jako v ráji. Potom náš občan začal být neklidný, hleděl k obzoru a neustále vyhlížel loď. Švédka ho těšila jak mohla a panbu ví - byla k tomu nadmíru dobře vybavena. Leč náš občan jenom lkal. Omlouval se mu ta sličná trosečnice, aby jí neměl za zlé, urazila-li ho nevědomky něčím. Ale on jí řekl: "Je mi s tebou krásně, ale hryže mě svědomí: nejen, že jsem na ostrově, kam jsem neměl povoleno vycestovat, ale propadla mi dokonce i vyjezání doložka!"

18tiletá si dala inzerát, že by se ráda seznámila s příjemným mužem za účelem trávení volných chvil. Přišlo hodně odpovědí!

Maminka se s pýchou ptala: "Všichni tito mladí muži se chtějí s tebou seznámit?"

"Áno, ale nejvíce mě překvapilo, že i tatínek se chce se mnou seznámit!"

Co pak se stalo?

Ale, no, stará, dal jsem sousedivovi facku.

A proč?

No tak, on řekl, že jsi decentní žena!

A co je to decentní.

No já nevím, ale pro jistotu já mu ji vrazil!

POMUZE TO ? ! ?

Tentokrát asi nevyhovím všem, ale byl jsem požádán abych vysvětlil následující:-

'like' - znamená 'přirovnávat něco nebo je to stejné' také 'rád'.

(lajk) Příklady: 'jako.'

What is he like? (whuat is hí lajk?) - Jaký je, jaké povahy je, atd.

What does he look like? (whuat des hí luk lajk?) - Jak vypadá?

On a day like this, it is hard to work. (On ej dej lajk thys, it is hard tu -Den jako dnes, to se těžko pracuje. wuerk.)

I feel like working now. (Aj fíl lajk wuorking nau.) - Teď se cítím že mohu pracovat.

Do not talk like that. (Dú not tók lajk that.) - Nemluv takhle.

I cannot write like you. (Aj kanot rajt lajk yú.) - Já neumím psát jako ty.

He drinks like a fish. (Hí drinks lajk ej fiš.) - Pije jako ryba (duha).

It fits like a glove. (it fits lajk ej glav.) - Pasuje to jako...

Did you ever see the like? (Lid ju eve sí th lajk?) - Vyděls něco podobného?

Do you like this country? (du jú lajk this cantry?) - Líbí se ti tahle země?

I like it much better now. (Aj lajk it mač bete nau.) - Mně se teď víc líbí.

I should like to see Pretoria. (Aj šud lajk tu sí P.) - I bych rád viděl P.

How do you like your job? (hau du jú lajk jór džob?) - Jak se ti líbí tvoje práce?

'About' - (příslovce, předložka).

(ebaut) Příklady:

I have not a cent about me. (aj hev not ej sent ebaut mi) - Nemám ani pětník.

I was about to leave when they arrived. (aj wuos ebaut tu lív when thej arajvd.) - Já jsem právě odcházel když oni přišli.

There is something wrong about this machine. (thér is somthing rong ebaut this mašín.) - Ta mašina není v pořádku.

We read about the man in the paper. (wí réd ebaut th men in th pejpe.) - Četli jsme o tom muži v novinách.

Let us talk about the weather. (let as tól ebaut th wethe.) - Bavme se o počasí.

It is raining cats and dogs. (-lije jako z konve-) - překlad doslovný: (it is rejning kats end dogs) -prší kočky a psi.

I was (aj wuos) -já byl. I were (aj wér) -já bych byl. Příklad:-

If I were in America, it would be better. -Kdybych byl v Americe, (if aj wer in Amerika, it wud bí better) bylo by to lepší.

If I had known you were coming, I would have waited. - Kdybych věděl že přij- (if aj hed noun jú wér kaming, aj vud hev vejted) deš, tak bych čekal.

If you had paid me better, I would have worked well. - Kdybyste mi lépe (if jú hed pejd mi bete, aj vud hev wuoká wuel.) platili, tak bych pracoval lépe.

I shall go. - Já půjdu (obyčejný budoucí čas.) (aj šal gou)

I will go. - Já půjdu (budoucí čas, ale skutečně půjdu, to je slib,) (aj wil gou) že půjdu.

I can : já mohu. (já jsem schopen) I can do it -já to mohu dělat (aj ken) (aj ken du it) (protože jsem schopen)

I may : já smím (dovolení) I may go - já smím jít. (aj mej) (aj mej gou)

You may go - vy smíte jít, You may work - vy smíte pracovat. (jú mej gou) (jú mej wuok)

May I go (leave)? - Smím odejít? May I help you? - smím vám pomoci? (mej aj gou, lív?) (mej aj help jú?)

Mother, may I go to bioscop? - mami, smím (mohu) jít do kina? (mothe, mej aj gou tu bajeskop?)

You may not, because you are aughty. - Ty nesmíš, protože zlobíš, (jsi nez- (jú mej not, bikós ju ar nóty) beda, pokoušíš.)

I walk about town: chodím městem. I walked about town: chodil jsem (aj wók ebaut taun) (aj wókd ebaut taun) městem.

Think about it. - přemýšlej o tom. (think about it)

Co soudíte o náboženství?

Na tuto otázku, kterou položil mladým lidem v těchto dnech jeden velký deník, odpověděl jeden z dotázaných: 'Do kostela nechodím. Víru nemám žádnou. Mám však pocit, že vše ve mně je ještě v přechodu.' Snad se budeš muset i ty přiznat, že náboženství nemá pro tebe v tomto okamžiku velký význam.

A jaký je asi pro to důvod? Tvé náboženské představy zůstaly v dětských botkách. Proto považuješ náboženství za starou záležitost. Náleží k úkolům doby dospívání, rozšířit si a prohlubovat znalosti náboženské.

Náboženství se ti jeví jako musejní kousek, bez významu pro život. Náboženství však není něco mrtvého, nýbrž je osobním setkáním s živým Bohem rozhodujícím pro celý život.

Spatřuješ v náboženství překážku pro svobodu, štěstí a pokrok? Chceš být člověkem bez Boha? To je staré a vždy nové pokušení lidstva, které vede do neštěstí. Kde je odmítám Bůh a jeho řád, přichází k vládě nesvědčitost a brutalita.

Běda nám, když včas neprohlédneme, že jen síla Náboženství zajišťují svobodu a lidskou důstojnost!

Bůh nepotřebuje člověka, aby byl Bohem - zato však člověk potřebuje Boha, aby mohl být člověkem!

Původ a smysl náboženství:

'Člověk má přirozené vlohy a závazky k náboženství. Náboženství není tedy žádný vynález kněží. Rozum nás uschopňuje, poznávat Boží jsoucnost.' Vědomí o nadvládě Boží a vlastní závislosti zavazují naše svědomí uznávat Boha jako nejvyššího Pána. Náboženství pozůstává v podstatě v tomto vnitřním uznání Boha, které se projevuje v oštěti, modlitbě a životě podle řádu Božího. Zahrnuje také v sobě ochotu, poslouchat slovo Boží.

Původním náboženským lidstva byl monotheismus, t. j. víra v jednoho Boha jako Stvořitele a Živitele celého světa. Náchylnost člověka k omylu a hříchu vedla k tomu, že během času víra v jednoho Boha upadla v zapomenutí a postupně se změnila v polytheismus a jiné úchylné náboženské formy. Tuto náboženskou bídu lidstva Bůh odstranil svou spásnou zvěstí a svým spásným působením. Křesťanství je náboženstvím božského zjevení.

Náboženství je rozhodnutím svědomí, ne nějaká citová pomatenost. Není lhotejné, v co věříme. Myslicí člověk neopírá své náboženské přesvědčení o legendy a domněnky, nýbrž o bezpečné poznání a skutečnosti. Pravda je pro náboženství stěžejní záležitostí.

Poněvadž je jen jedna pravda, proto může být jen jedno náboženství které odpovídá plně pravdě a skutečnosti. Vzdor tomu máme úctu ke každému projevu pravé religiosity, i když se zakládá jen na částečných pravdách.

'Náboženství převyšuje svým významem všechny pozemské hodnoty.' - V životě není nic vedlejšího, čím se snad zabývají jen děti a staří lidé. Náboženství vysvětluje ono 'odkud a kam' v životě, dává člověku oporu a sílu na pozemské cestě: směr a elán mravního snažení. Je základem pro lidskou společnost a pramenem není soudržnosti. Z náboženství vycházejí nejsilnější podněty, učinit svět spravedlivý a svobodný, mírumilovný a lidský důstojný.

'Náboženství je ručitelem svobody.' - Jen člověk, který se ve svém svědomí cítí poután k Bohu, snese svobodu, aniž by jí zneužil.

'Náboženství je dobrovolná služba Bohu a nesmí proto být vynucená a nesmí mu být též bráněno.' Svoboda patří k důstojnosti člověka a k podstatě náboženství. Kdo si tedy chce vynutit náboženství, zabíjí ji. Kdo jí zabraňuje, prohřešuje se na důstojnosti lidské.

'Popírat náboženství není známkou inteligence - potlačovat náboženství je ale známkou nelidskosti.'

VELKÁ SVĚTOVÁ NÁBOŽENSTVÍ : -

Z celkového počtu asi 3 (tři) miliard lidí na světě je nyní 930 milionů křesťanů, z toho 572 milionů katolíků, 220 milionů protestantů a 138 milionů křesťanů východních církví.

Nekřesťanská náboženství čítají:

židovství	asi	13	miliónů věřících
islam	"	437	"
hinduism	"	341	"
konfucianismus	"	335	"
budhismus	"	155	"

675 miliónů lidí vyznává přírodní kultury nebo nevyznává žádné náboženství.

Co soudíte o rozmanitosti náboženství?- Ve všech náboženstvích se lidé namáhají - podle míry svého poznání - uctívat Boha. My křesťané si vážíme každé snahy ctít Boha, i když je nedokonalá.

Všechna náboženství touží po spáse člověka. Nekřesťanská náboženství nemohou dosáhnout tohoto cíle samy ze sebe, poněvadž podle vůle Boží Kristus je jedinou cestou ke spáse. Vzdor tomu musíme uznat, že u jejich příslušníků je hodně pravé víry a dobrá vůle.

Také nekřesťané mohou dosáhnout věčné spásy, když podle nejlepšího vědomí a svědomí plní vůli Boží.

V tomto postoji je totiž obsažena ochota víry v Ježíše Krista. Tím jsou účastní milosti spasení.

Křesťanství je si vědomé, že je jediným pravým náboženstvím, poněvadž je založeno na Božím zjevení a na Spasiteli Ježíšá Kristu. Křesťanství je vázáno příkazem Kristovým, hlásat všemu světu radostnou zvěst (srv. Matouš 28, verše 18, Nový Testament.)

Tím, že sloužíme láskou Kristovou, nikoli násilím, máme my křesťané přesvědčit svět o pravdě a léčivé síle naší víry.

Křesťanství je tolerantní vůči jiným náboženským přesvědčením. Tolerance ale neznamenalhostejnost vůči vlastnímu náboženství, nýbrž snášenlivost vůči cizím vyznáním. Neznamená to, vzdát se vlastního přesvědčení, nýbrž úctu vůči přesvědčení druhých, jakož i ochotu k dorozumění.

„Jsi křesťan a nedovedeš si toho vážít.

Nezbavuje se toho bohatství, nauč se ho zraleji poznávat!“

Uvažuj:

- Co má společného náboženství s lidskou důstojností?
- Co víš o velkých světových náboženstvích a jejich zakladatelích?
- Která náboženství jsou blízká křesťanství?
- Co odlišuje křesťanství od ostatních náboženství?
- Proč není lhostejné, čemu věříme?
- Co vyjadřuje náboženská tolerance?

Milý čtenáři,

na požádání, kteří jak vidím mají zájem o Víru Boží, doufám, že těchto pár řádků (na pokračování) pomok přemýšlení a snad pro mnohé přijít k určitému záru v osobní prospěch. P.ZČ.

.....

V Římě: Papež, Pavel VI. k našim poutníkům 10. září: -

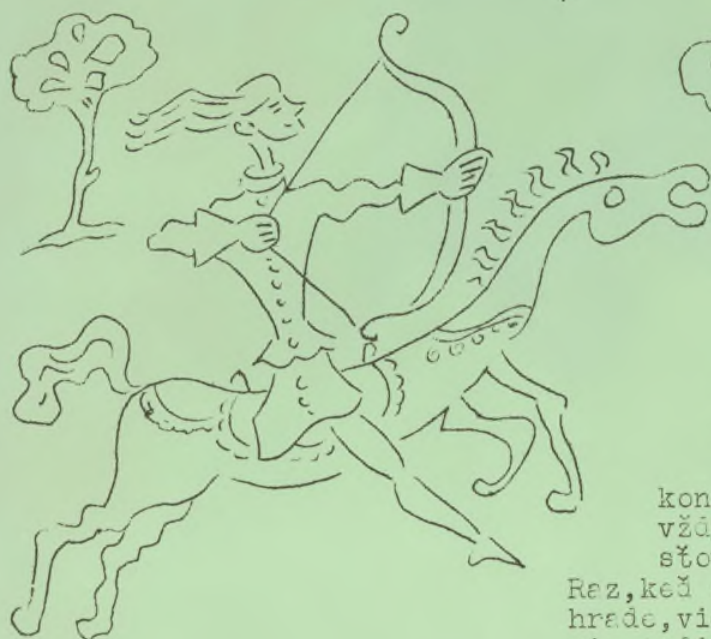
“V písmě svatém u proroka Izajáše čtete slova, která zaslужují, abyste si je zapamatovali, protože mohou tvořit program vašeho života: “v tiché důvěře je vaše síla. “Jak krásně vyjadřují vaši situaci a naše přání. Přejeme svornost, mír, blahobyt a vše nejlepší pro vaši zemi. Přejeme vám vnitřní statečnost, kterou dokazujete věrností a vytrvalostí křesťanským tradicím a víře, kterou vám před lety přinesli vaši apoštolové. Přejeme vám důvěru do budoucna. Pán Bůh vám žehnej!“

Sv. Vincenc Fererský: “Hněv je jako kypící hrnec, jako hrnec klokotáním vypouští vodu, tak hněvivý zajakaje se zlostí vypouští bláznovství a nezřízená slova.“

Jan Amos Komenský: “Aby se celé lidstvo napravilo, je třeba upravit výchovu dětí tak, aby je učila moudrosti, ctnosti a zbožnosti, neboť jen má-li člověk tyto vlastnosti, je člověkem!“

.....

Jeleň Zlatoparohý

Pavel Dobšínský

Na jednej pustatine neďaleko hór bývala stará pani, ktorá mala len jedného syna, volal sa Blahoslav. Ten chodieval na poľovku, a keď sa na svojom vranom koníku z poľovky vracal, matka mu vždy oproti vyšla, aby si ho s radosťou prijala a domov zaviedla.

Raz, keď sa Blahoslav prechádzal po záhrade, videl tam jeleňa so zlatými parohmi. A div divúci! Jeleň nie že by pred

utekal, lež akosi zblízka ho ešte viac za sebou vábil, no dochytiť sa mu nešiel. A to sa viac ráz opo-

kovalo. Blahoslav šiel teda domov po šíp, dal si vraníka svojho vraného oseďať a cvalom sa hnal za jeleňom. Teraz už jeleň nečakal na mieste, bežal ďalej a ďalej, zo záhrady do hája, z hája do hory. Blahoslav všade za ním, až naposledy tak ďaleko zašiel, že by už ani nebol mohol von z tej hory vyjsť. Rozmyslal, čo má urobiť, či sa naspäť domov vrátiť, alebo jeleňa zlatoparohého ďalej pronasledovať. Už aj hľadal cestu späť, ale naraz dostal sa do ešte väčšej húštiny, takže už ináč ani nemohlo byť, len ísť ďalej za tým jeleňom, ktorý ho ešte vždy za sebou vábil.

Prebehol cez všelijaké vrchy aj doliny, až sa naraz našiel vo dvore jedného veľkého zámku, ktorý bol kol-dokola vysokým múrom ohradený. "Tu mi už veru neutečieš, potvora zlatoparohá!" tak si pomyslel Blahoslav a ešte raz koníka svojho vraného ostrohami bodol, aby jeleňa čo najskôr dohonil. Načisto ustáť kôň už na koliená padal, ale i teraz ešte pán poslúchol, ako len vládol. Už sa i bližšie k divnému jeleňovi priblížil, už mládenec šípom na neho strelil, už šíp aj prebodol, no v tom okamihu sa jeleň aj so šípom prepadol. Keď Blahoslav na to miesto prišiel, kde jeleňa naposledy videl, čo našiel? Jeho šíp tam v skejsi tabuli trčal a na tej tabuli stálo napísané, aby len do zámku šiel, koníka svojho vraného do maštale zaviedol, sam aby hore do svetlic vošiel a čo najďe, si vzal, že sa nemusí nič obávať.

"No, to je veru pekná robota!" povedal Blahoslav svojmu koničkovi, ktorý smutno a načisto zmorený tam pri ňom stál, "ale zato nič, len poč, dobré zvieratko, už sa len nejaké miesto najde, kde prenocujeme."

Zaviedol koníka do maštale, a čo tam našiel? Ovsu, sena, sečky, ďateliny a všetkého, čo kôň potrebuje, bolo tam nadostač.

"Tu máš, koniček môj, žer, čo chceš, a pi, koľko sa ti pačí," tak povedal koničkovi a šiel do svetlic, kde zase bolo pre neho nachystané všeličo na jedenie. Hneď si sadol, jedol a pil, čo sa mu len zažiadalo. Keď sa najedol, pomyslel si: "Nuž takto som zmárnil celý deň pre toho nepodareného jeleňa! Ej, ale len bol pekny, mršina! Nuž ale som už aj načisto na holom, len kde si ľahnem?" - Obzrie sa a tu vidí odostlanú posteľ. Ako keby už bol vedel, že je pre neho prichystaná, ľahol si hneď do nej, len čo sa povyzliekol. Tu sa mu v hlave všetko krútilo a vo všelijakých myšlienkach zaspal. Ani len dobrú no nemal mu kto povedať. Po malej chvíli prišli k jeho posteli tri panenky a prosili ho so zopätymi rukami, aby tam tri dny prežil. Vyrozpárali mu, že sú ony dcéry jedného kráľa a mu-

sia tuná dovedy ostať, kým nepríde voláky človek, čo by za ne vytrval. Prosili ho, aby len tých nocí hrđinsky pretrpel, a potom odišli. O chvíľu začalo sa všetko v tej svetlici triasť a nastal veľký šramot a hrmot. Blahoslav hľadel okola seba, ale nič nevidel. Poriadne vyľakany sa už len ticho držal a načúval. No v tom sa to priblížilo aj k jeho posteli a mlátilo a gniavilo ho, že ani dýchať nemohol. Tu sa ale na šťastie prišiel čas, keď sa všetky strašidlá musia domov vrátiť, a on, teraz už načisto ukonany, ticho zaspal. - Ráno vstal, obliekol sa a už ho jedlá na stole čakali. Najedol sa a šiel sa pozrieť, čo asi robí jeho verný koníček. A tomu veru bolo v maštali dobre, lebo mal všetkého dosť. Nechal ho tam teda Blahoslav a šiel si celé to stavenie popozerať. - Tu ti príde k jednej studničke, v ktorej bola čistá voda. Tak sa mu zažiadalo napiť sa, že si hneď prilahol a ústami dočahoval. Vtom sa mu však po ruku zem odtrhla a on si ruku i vlasy do vody omočil.

„Ach, ani tej vody sa tu už napiť nemôžem!“ Ale keď si na ruku pozrál, veľmi sa zaradoval, lebo mu bola načisto postriebrená, a to isté sa stalo aj s vlasami. Chodil on už potom taky ligotavý po tej záhrade a všetko si popozeral. Keď si všetko prezrel, vrátil sa do svetlice naobedovať. Tak žil v tom zámku tri dni až veľmi dobre. Len teda v noci mu strašidlá pokoj neďali a čoraz horšie s ním zaochodili. Bol by už aj utiekol, keby ho tie tri panny neboli prosili a napomínali, aby len tie tri noci vydržal a tak ich oslobodil. Ale tretiu noc už nemohol vo svetlici vydržať, nuž išiel do kaplnky, že sa pomodlí. No že bol umdlený a zmurdovaný, tak pri modlitbe zaspal. A tu videl vo sne, ako tie tri panenky do tej kaplnky vkročili, najmladšia prišla k Blahoslavovi a napísala mu na meč meno zámku, v ktorom jej otec býva, aj to že ak ju chce mať za ženu, aby k jej otcovi prišiel. Potom všetky tri odišli, lebo už boli oslobodené, pretože on už za ne tie tri noci pretrpel.

Blahoslav, len čo sa ráno prebudil, hneď koníka osedlal a preč do ďalekého sveta cváľal, aby čím skôr na zámok k otcovi tých troch panien dôjsť mohol. Koník bežal sám od seba, akoby ho domov niesol. Keď prišli blízko k zámku, Blahoslav nechcel vojsť na koni, lebo si myslel, kto vie, či je to všetko pravda a či sa mu to len nesnívalo, alebo či ma tí ešte poznajú a či ma tá najmladšia naozaj chce. Zišiel teda z koňa a pustil ho, nech si ide, kde len chce. Aj odbehol koníček vrany, bežal rovno k Blahoslavovej matke a veselo zarehtal, že mladý pán je živý a zdravý, aby sa o neho netrápila. Blahoslav si obviazal ručníkom strieborné vlasy aj ruku, šiel peši do toho zámku a prosil sa do služby. Prijali ho za kuchtíka. Musel drevo na oheň prikladať a robiť všetko, čo mu kuchár rozkázal. On to všetko vďačne robil a už len dychtivo očakával tú chvíľu, v ktorej sa mohol s najmladšou princeznou zísť. - Princezné tiež chodievali do kuchyne, a to po poriadku, každý týždeň sa druhá variť učila. Keď Blahoslav prišiel do zámku, vtedy chodievala do kuchyne najstaršia. Keďkoľvek prišla, vždy sa na neho pozerala, lebo sa čudovala, ako sa taky pekny chasník mohol stať obyčajnym kuchtom. Ale nikdy neoslovila ani ona jeho, ani on ju. Tak isto aj s prostrednou. - No keď začala chodiť do kuchyne tá najmladšia, tu sa už Blahoslav nemohol zdržať a ukázal jej postriebrený prst. Na druhý deň aj kus vlasov nechal trčať spod ručníka, aby ho len spoznala. Ona to všetko videla, ale ešte nič nepovedala. Až na tretí deň rozkázala kuchárovi, aby jej poslal jedlá od kuchtu. Čo sa aj stalo. Keď Blahoslav vošiel cez dvare k tej najmladšej, hneď spozoroval, že už bude všetko dobre. Sedela ona tam v tých istých šatách, v ktorých bola v tej kaplnke na zakliatom zámku. A tu on tiež ukázal jej strieborné prsty a vlasy. Hneď mu slúbila, že bude jeho manželkou. Ale mu povedala: „Musíš ešte počkať, kým si ja a moje sestry budeme mužov vyberať, lebo ony tiež na teba čakajú. Ale potom bude, ako si vyberú.“ - Nato si on hneď zase hlavu i ruku obviazal a slúžil tam ďalej ako kuchtík. Zakrátko potom otec tých troch panien dal rozhlásiť, že toho a toho dňa budú si jeho dcéry mužov vyberať a že ktorá do koho hodí zlatý ručník, ten sa stane jej mužom. Len čo to po krajine rozhlásili, už prichádzali pání a princovia do zámku a v ten deň sa všetci pred starého kráľa postavili. Najprv hádzali ručníky dve staršie princezné a hodili každá do toho princa, ktorý sa jej najväčšmi páčil. Najmladšia dlho nechcela hodiť, stále akoby niekoho vyzerala. Tu zbadala, že milý kuchtík tiež vo dverách stojí a dívá sa, ako si tam mužov vyberajú. Ona hneď k nemu prišla a podala ručník milému kuchtíkovi. - Otec sa na to rozhneval a chcel kuchtu vyhnať zo zámku, že taky poviazany kuchta jakživ jeho synom nebude. Ale ten nechcel sť. Kráľ ho chytil za hlavu, že ho vyhodí. Pritom mu strhol z hlavy ručník, že sa strieborné vlasy až tak zaligotali. Vtedy sa ukázalo, že je to ten istý šuhaj, čo v zakliatom zámku tri noci vydržal a panny oslobodil. Potom už len po Blahoslavovu matku poslali a vystrojili svatbu veľikú, a Blahoslav so svojou najmladšou nažívajú si v šťastí - ak ešte nezomreli.

svaté pro

STARÝ ZÁKON.

Dle slova Paně přišla na zem veliká potopa. Voda stoupala avyvezla archu do výše. A voda stoupala vyš a vyš, až pokryla i nejvyšší hory. Všechno, co žilo na zemi, muselo zemřít, jen NOE a všichni ti kteří byli s ním v arše, zůstali na živu. Po mnoha dnech voda klesala a archa se zastavila na vysoké hoře. Země opět oschla. Tu řekl Bůh Noemovi: "Vyjdi se svou rodinou z archy a vezmi sebou všechna zvířata, co jsou s tebou." Tu vyšel Noe z archy, postavil oltář a přinesl Bohu zápalnou oběť. A Bůh mu řekl: "Postavím do oblak svou duhu na znamení: když seženu dohromady dešťové mraky a objeví se duha, vzpomenu si na svou úmluvu s vámi. Nikdy již nepřijde na zem taková potopa, která by všechno zničila."

Synové Noemovi, kteří s ním vyšli z archy, byli Šém, Chám a Jafet. Z nich pocházejí všichni lidé.

Avšak všichni lidé znali tehdy jen jednu řeč a používali stejných slov. Jednoho dne si řekli: "Postavme si město a věž. Její vrchol ať dosahuje až do nebe. A budeme velcí jako je Bůh." Když Bůh uviděl, jak lidé staví město a věž, řekl:

"Dokud jsou jen jeden národ a mluví jedním jazykem, budou si myslet, že mohou dělat vše, co chtějí. Já však zmatu jejich jazyk, takže jeden už nebude rozumět druhému!" Tu museli se stavbou města přestat. Pán je pak rozptýlil po celé zemi.

(pokračování)

Milé děti, dnes je to čtvrtá hodina náboženství, myslíte, že vás už mohou vyskoušet z předešlých hodin? ! ? Já vás jednou překvapím!

Hodina Čtvrtá: Co je člověk? - Člověk je tvor Boží, pozůstávající z těla a duše.

Kdo byli naši první rodiče? - Adam a Eva.

Jak stvořil Bůh Adama? - Bůh učinil tělo Adama ze země a vdechl do něho nasmrtelnou duši. Co je duše? - Duše jest nasmrtelný duch, kterého Bůh stvořil ku svému obrazu a podobnosti. To znamená: Rozum, svobodná vůle, nasmrtelnost, tím jest duše podobná Bohu a Jeho jest obrazem.

Co udělal Bůh našim prvním rodičům? - Posvěcující milost. Touto milostí se stali Božími dětmi a dědici nebe. Tuto milost jsme měli také my obdržet a to od našich rodičů, Adama a Evy.

Proč jsme neobdrželi tuto milost? - Protože Adam a Eva ji ztratili. Jak ji ztratili? - Protože shřešili proti Bohu. A jak shřešili? - Byli neposlušní, pyšní a nevěrní! Byli za to potrestáni? - Ano! A jak byli potrestáni? - Museli jednou umřít. (Trní a hloží bude ti plodití... v potu tváře jísti budeš chléb, áckud se nevrátíš do země, ze které jsi vzat. Ano, prach jsi a v prach se nevrátíš. - Tohle napsal Mojžiš ve Starém Zákoně).

.....
"Otče, proč zvoníte v neděli před Mší svatou?" - ptal se nevinně Toník.
"Viš, Toníku, před mnoha lety, když lidé neměli hodinky, neuměli všichni číst, tak se používalo zvonu. Tak na příklad, když lidé se měli sejít na schůzi nebo do práce, tak zvon oznámil, že už je čas aby lidé odešli z domu. A tož tento zvyk se zachoval až do dnešní doby, je to jenom zvyk, ale používá se hojně. Ve škole také." - "No jo to vím, ten zvoní stále!" řekl rychle Toník. "A co musíte udělat, když zvon zazvoní?" - "Musíme jít do třídy a být potichu." - "No tak viš, Toníku, v neděli když zazvoní zvon, to znamená, že se každý má okamžitě odebrat do kostela!"
Když uslyšíš zvonek v kině, tak každý spěchá aby nebyl pozdě, ale když zvoní kostelní zvon, tak ... to je ... čas ... ovšem to není KINO !!!!!?

PRETORIA: 6. prosince-december svatý Mikuláš přijde se podívat na děti z Pretorie v LORETTO CONVENT vedle Katolické Katedrály, na rohu Skinner a Bosman Str. V 5 hodin odpoledna. Zmrzlinu, Cool-drink a cukrovinky pro děti obstará Spolek Katolických Žen ze Sannyside Ferry.

(Jelikož v Pretorii nikdo neodpověděl na výzvu svatého Mikuláše v říjnovém JARU, prosíme, přineste nějaký dárek pro své dítě, aby Mikuláš měl co dát dětem. Mikulášská bude s malým programem, děvčata z Johannesburgu zatančí národní tance v krojích.)

PRIJDETE VŠICHNI !!!

---:---:---:---:---

JOHANNESBURG: 7. prosince-decembra v 10 hodin Mše svatá a hned po Mši svatý Mikuláš navštíví naše děti v Hale vedle kostela. Rodiči, kteří nepřihlásili své děti VČAS Mikulášovi, prosíme, přineste nějaký malý dárek pro své dítě, aby jim to nebylo líto, když uvidí jak druhé Mikuláš obdaruje.

Před Mikulášskou, malý program předvedou naše děvčata. Spolek Katolických Žen v Johannesburgu se postaraly o občerstvení pro děti!

Z technických důvodů bude Mikulášská Zábava pro dospělé začínat asi půl hodiny po dětském programu tentéž. (Kvůli ztrátě času, dvojí jízdné stá.)

Vstupné bude pro dospělé 20 centů na osobu, včetně jednotného občerstvení. Pro děti a další zájemce je možno občerstvení výhodně zakoupit. MIKULÁŠSKÝ program obsahuje zábavný pořad a tanec!!!!

N.B.: Během Mikulášské zábavy si budou děti hrát na vnitřním dvoře!

---:---:---:---:---

VANDEBBIJLPARK: 14. prosince-decembra, svatý Mikuláš přijde také k vám mezi krajany! Přijde pozdě, protože má toho hodně a k tomu se mu pokazil motor na jeho obláčku, ale určitě přijde, slíbil mi to!

Tak 14. prosince, to jest v neděli odpoledne ve 3 hodiny v hale: Catholic Hall, Wells Street, C.W.2.

(blízko Erickson garáž).

Přijďte všichni a pozvěte druhé, kteří o tom nevědí, bezdětní manželé a svobodní jsou velmi vítáni!!!

Spolek Katolických Žen ve Vanderbijlparku obstarají občerstvení a muziku pro tanec!

Napište kolik vás přijde a kolik dětí na adresu: Friest in Charge, P.Box. 158. Vanderbijlpark.

Rodiny ze SASOLBURGU jsou velmi vítány, přijďte všichni!!!

Napište co nejřív, aby se Spolek Katolických Žen podle toho mohl zařídit!!! Děkuji!!!! Přijďte!!!! Mikuláš! Mikuláš! Mikuláš!

---:---:---:---:---

Milí krajané z ČESKOSLOVENSKA !!!!!

Výstava Čs. emigrantů se připravuje!

Nikoliv jako propagace ČSSR, ale jako uvedení země, ze které přicházíme!!!!

Různé skupiny připravují program: HUDBU a TANCE.

- Třetí skupina připravuje: a) ČSR - jeho krásy, historie, skvosty, památky, .. na fotografii. Potřebuje se asi 25 kusů, může vždycky být doplněno, pokud k dosažení mezi emigranty, jinak napsat domů.
- b) Komorní expozice užitého umění (opět závislé na možnosti výběru mezi našimi lidmi.) Broušené sklo, figurky, vambevecká políčkovaná krajka, suvenýry ze dřeva, bužuterie, panenky v krojích, nebo kroje.
- c) některé knižní publikace s pěknými ilustracemi (Aleš, Truka apd., hlavně dětské gramafonové desky - vážná hudba.
- d) komorní výběr obrazů, grafiky a plastiky současných čs. emigrantů-výtvarníků- prostřednictvím Čs. Slova nebo jiných novin - zjistit adresy výtvarníků, napsat žádosti o půjčení atd.
- e) výstava výtvarných prací a event. umělecko-řemeslných prací současných emigrantů v Jižní Africe.

Vždy u každého vystaveného předmětu nebo souboru uvést legendu (v afrikaans a angl.), která by současně stručně seznámila (na základě výše uvedeného) zájemce s Českoslovenkem jako takovým.

Vydání katalogu a pěkné pozvánky na vernisáž - nutná dobrá propagace. - diapositivy, stále promítání - reprodukováná čsl. hudba. (Pretoria)

N.B.: Nemyslete, milí čtenáři, že by stálo zato se představit jednou zdejší obyvatelstvu trocha v jiném světle, než doposud, buď jsme velmi málo známí, nebo vůbec ne a nebo podle některých našich vynikajících spolu-emigrantů, což nám asi moc nepřispěje na popularitě. Proto, kdo má zájem, napište na redakci a odtud dostanete bližší informace a adresu.

.....

Před třemi měsíci byl v Mnichově založen "Československý kulturní výbor" ČSKV v zahraničí. Je to skupina čs. novinářů, začala vydávat měsíčník, zv. "TEXT-69". Je to "nezávislý" výtisk, necenzurovaný, není nijak spojen nebo ovlivňován žádnou finanční nebo politickou skupinou! Budete číst v něm články od LóBELA, Kučery, Tehníky, Švitáka, Volného, Střednanského, Knieža, Veselého a jiných. Vychází v obou národních jazycích, podle toho kdo do něj přispívá. Pokud byste měli zájem, můžete si jej objednat na adresu: Miroslav Holub, 15 Jacaranda Lodge, Modderfontein - Transvaal, P.O. North Rand. On byl pověřen ČSKV zastupovat a vyřizovat veškeré objednávky z Jižní Afriky.

.....

VÝSLEDKY ANKETY ZE DNE 28.9.1969.

Spousta Anket přišla a nové stále ještě přicházejí. Z obdržných jenom 10 % odpovědělo slovenských emigrantů.

- 1/ Souhlasíte se založením Čsl. Obce v J. Africe ? 100 % ANO.
- 2/ Zájem o taneční večery: většina. Jak vím, v Pretorii už brzy začnou. Prostě, pod bodem 2. velká většina měla zájem o vše. To znamená, že naši lidé zde něco postrádají, proto musí se něco udělat a ne jen psát.
- 3/ Zájem o kroužky: většina byla svobodná mládež.
- 4/ Sport: byl velmi zdůrazněn.
- 5/ Kursy angličtiny: velký zájem a v tom případě, kursy už jsou v proudu.
- 6/ Máte zájem o vytvoření KLUBU a jakým způsobem:- návrhy byly tyto:
 - pozeme, bazén, hřiště, budova....
 - něco jako mají ostatní národnosti ...
 - mít místnost kde by člověk věděl, že může vždycky někoho najít a pobavit se ...
 - pravidelné uspořádání tanečních zábav - knihovnu!!!
 - prozatím jenom možnost schůzky s krajaný Čechoslováky, ne vytvoření dvou, českého a slovenského....
 - Předně nepřipustit ani jednoho komunistu - i jednoho, nebo nevím, proč emigrovali ...
 - Začít třeba už teď s příspěvky ...
 - Rozhodně politický Klub ... to nás zde rozděluje ...
 - Jako Československý Klub bez jakékoliv "diskriminace"... pro všechny Čechy a Slováky, s výjimkou komunistů ...
- 7/ Co by se tam dalo dělat?: Všechno prospěšné ...
- 8/ Vlastní návrh : sport - tradice - svátky, výročí - besedy - založit českou hospodu - podle možnosti, uspořádání častějších stretnutí - tancovat - seznámení s děvčaty - klub, ne
biznis.

9/ Máte zájem, aby vaše děti se učily mateřské řeči? 20 rodin bylo pro.
(dokonce hodně lidí se nabídko učít mateřštině "číst a psát".)
Kdo ještě neodeslal Anketu, prosím učíte tak co nejdříve, děkuji, Váš
ing. Josef Hložek

406 Nederwyk, 267, Vemeulen Str, Arcadia, PRETORIA.

Poznámka: Tak teď nic jiného nezbyvá, než se do toho pustit !!!!!!!!!!!!!!!
.....

Slenčna Zdena Krejčová, z Kapského Města, chce použít této příležitosti, JARA,
a poděkovat srdečně pí Jarmile van Holdt, za vše co
udělala pro ni samotnou a také pro mnohé přistěho-
telce! Pán Bůh Vám dej hodně zdraví paní van Holdt
Vaše oádaná Z. Krejčová.
.....

PRIPOMÍNKA: Milý čtenáři, když změníš adresu, nezapomeň ohlásit novou,
abychom tak neposílali JARO zbytečně, děkujeme!
.....

Už jenom 4 neděle (adventní) a budou vánoce! Vánoce v Jižní Africe!!!!
.....

Nejnovější zpráva z Mnichova: Dva Češi přinutili polské letadlo přistát
v Mnichově.
.....

Církevní Kalendář v Prosinci:

- 30. listopadu: První Adventní Neděle.
- 6. prosince : Svátek sv. biskupa Mikuláše.
- 7. prosince : Druhá adventní Neděle.
- 14. prosince : Třetí Adventní Neděle.
- 21. prosince : Čtvrtá Adventní Neděle.
- 24. prosince : (středa) Štědrý Večer.
- 25. prosince : Narození Páně
- 26. prosince : Svatý Štěpán
- 27. prosince : Svatý Jan Evangelista.
- 28. prosince : Neděle po Narození Ježíška.
- 31. prosince : (středa) Silvestr.
- 1. ledna : NOVÝ ROK (čtvrtek).

.....
:~~~~~: D Ů L E Ž I T Ě . ~~~~~:
.....

Vy co máte děti a máte zájem, aby vaši děti přistoupily k PRVNÍMU PŘIJÍMÁNÍ !

Podářilo se mi vytisknout a rozmnožit dva výtisky pro děti,
1/ příprava ke zpovědi 2/ první svaté přijímání.

Jelikož je to pro nemožné, abych učil všechny děti a připravil je, můžete
si objednat tyto dva výtisky za pouhých 40 centů. Doma se to budete s
dětima učit. Za určitý čas já je vyskousím a pak uvidíme kdy bychom moh-
li mít první krásný den pro děti v cizině - PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ !!!!!
Oba výtisky jsou ilustrované a velmi dobře psané, zajímavé, lehké, je to OK!

Poslední, ale velmi důležité!

V příštím "JARU" bude přiložená obálka s adresou, se známkou a s malým
lístkem k vyplnění! Na poště dostanete tak zvaný "Postal Order" na R 1-50.

Drazí čtenáři, jestli budete mít zájem na odbírání JARA v roce 1970, pošlu
JARO jenom tomu, kdo mi pošle přiloženou přihlášku v obálce a současně
Postal Order R 1-50, což bude činit předplatné na celý rok 1970, to jest
12 výtisků JARA. Tyto peníze budou tak jakž tak hradit : Papír, blány, in -
koust, Obálky, Známky a také Nový Český psací stroj, protože můj už dodělá-
vá.

Tak nezapomeňte, v prosincovém (december) čísle bude přiložena obálka
jenom k odeslání,

odešlete-li předplatné co nejdřív,

dostanete JARO v

LEDNU 1970. Děkujem, Vaše R.R.

Redakční Rada, P.Box. 46008, ORANGE GROVE, Johannesburg, Transvaal .